

[Lange.]

Side have Befolkningen til at tro, at Valutacentralens Virksomhed er uden Skyld i Priserne Stigning, og selvfølgelig er der ingen, der paastaar, at den almindelige Prisstigning ude i Verden og dens Virkninger kunde holdes uden for vort Lands Grænser; men bortset herfra kan man dog ikke benægte den Sandhed, at Importreguleringen har fordyret en Række af de Varer, vi køber i Udlandet, dels fordi man i visse Situationer har kunnet udnytte os og tage en højere Pris, end hvis vi havde haft frit Valg imellem, hvor vi vilde købe, dels fordi vore Købmænd ikke har kunnet købe paa de efter deres Opfattelse rigtige Tidspunkter og rigtige Steder.

Lige saa afjort er det naturligvis, at paa de Omraader, hvor Varetilførselen paa Grund af Valutacentralens Virksomhed ikke svarer til Efterspørgselen, maa Priserne stige. Den højtærede Handelsminister og den høje Regering er ikke i Stand til at hindre, at en for stærk Efterspørgsel med en for lille Varetilførsel fremkalder Opgang i Priserne, og de dilettantiske Forsøg, man nu skal gøre med en Priskontrol, vil vise sig at være lige saa virkningsløse som de andre Forsøg, man har gjort i Aarhundreder, og som altid har vist, at paa dette Omraade kan man ikke øve nogen Indflydelse. Man kan genere Erhvervslivet, man kan idømme Bøder o. s. v., men man kan ikke fremkalde den Situation, at man, hvor der er for faa Varer, vil kunne faa dækket sit Varebehov til billige Priser.

Derfor vil den økonomiske Svikmølle, Regeringen har sat i Gang, i det lange Løb forhøje i Stedet for at nedsætte Arbejdsløsheden. Man skaber et kunstigt forhøjet Priseniveau, der atter fremkalder Krav om højere Lønninger og naturligvis ogsaa fører til højere Lønninger, og det fører igen til, at Varerne bliver fordyret, Priserne maa forhøjes. Det skaber svækkede Afsætningsmuligheder udadtil paa Grund af den svigtende Konkurrenceevne, og det hele fører til sidst til nye og tyngende Skatter, der dels kommer til at hemme Afsætningen til det hjemlige Forbrug, dels kommer til at lægge Beslag paa de Driftsmidler, som Erhvervslivet nu engang har behov.

Der er mange — og jeg hører til dem —, der mener, at det for store Dele af vort Erhvervsliv vil komme til at betyde andre og ringere Tider end dem, vi har været inde i. Det kan ikke nytte at ville benægte — jeg har heller ingen Grund eller Lyst dertil —, at store Dele af vort Erhvervsliv gennem de sidste Aar har haft gode Tider. Men hvor-

ledes har Landets Regering udnyttet dette? Har den udnyttet det paa den Maade, at man kan sige, at nu staar vi stærkt over for de kommende, efter min Mening maaske i høj Grad vanskelige Tider? Jeg synes, man har Lov til at sige, at det har Regeringen paa ingen Maade. Regeringen har igennem hele sin økonomiske Politik skabt en Situation, der vil gøre det vanskeligere, meget vanskeligere end nødvendigt, at komme over den Periode, vi nu gaar ind i. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ch. Petersen) fremhævede, at de økonomiske Forhold i vort Land var blevet væsentligt forbedrede siden 1932. Det skal jeg naturligvis ikke benægte, men naar den ærede Ordfører syntes at ville give Valutacentralen Æren herfor, mener jeg, det er i høj Grad ubegrundet. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mener, at den Opgang, der har været over hele Verden, skyldes den danske Valutacentrals Virksomhed. Det tror jeg dog ikke! Opgangen ude omkring har jo paa mange Felter været betydeligt større end Opgangen her i Landet, og Arbejdsløshedsforholdene har i andre Lande — i Lande, der i mange Henseender kan sammenlignes med vort Land — udviklet sig paa en langt mere tilfredsstillende Maade, end Tilfældet har været hos os.

Det tredie Formaal, som Valutacentralen skulde opfylde, var jo det handelspolitiske Formaal. Ogsaa mit Parti og jeg erkender naturligvis, at der foreligger vigtige, landsvigtige handelspolitiske Problemer til Løsning, for at vi kan opfylde de Handelstraktater, vi har indgaaet — og indgaaet, ikke mindst, fordi de har den største Betydning med Hensyn til Mulighederne for at skaffe Afsætning for vort Hovederhvervs, Landbrugets Produkter. Mit Parti er ganske klar over, at Forholdene nødvendigt kræver en Ordning, der gør det muligt for os at opfylde de Forpligtelser, vi har indgaaet, og som vi — som sagt — har indgaaet, fordi det var i vor egen Interesse. Men vi maa lige saa stærkt fastholde, at det Forslag, vi har stillet i Aar i det andet høje Ting, og som vi stillede i F'jor i begge Ting, fuldt ud var i Stand til at opfylde de handelspolitiske Formaal, der med Rette kan stilles, og som ogsaa vi kræver løst. Det Forslag, vi fremsatte, som har Byerhvervene bag sig, vilde paa en ganske anden Maade muliggøre, at Erhvervslivet kunde udvikle sig normalt, saaledes at der skabtes det eneste sunde Grundlag for en naturlig Udvikling af Erhvervslivet: at de dygtigt ledede Virksomheder havde Chancen for at